

## ת"פ 30152/12/15 - מדינת ישראל נגד אינטר גז חברה לגז בע"מ חברות, יצחק בית-הלחמי, גדעון יראקצי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30152-12-15 מדינת ישראל נ' אינטר גז חברה לגז בע"מ ואח' 12 ינואר 2017

מספר פל"א 517104/15

לפני כבוד השופטת שרית זמיר  
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשמים  
1. אינטר גז חברה לגז בע"מ חברות  
2. יצחק בית-הלחמי  
3. גדעון יראקצי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד חן רייז

הנאשם מס' 2 וב"כ עו"ד גורן

### גזר דין

#### ביחס לנאשם מס' 2

הנאשם שלפניי הודה, במסגרת הסדר דיוני, בעובדות כתב-אישום מתוקן בשנית והורשע על פי הודייתו בעבירות של:

שימוש פחזני באש או בחומר דליק - עבירה לפי סעיף 338(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") (בשלושה אישומים);

איסור שימוש במיכל גפ"מ שאינו מסומן בסימון שם ספק הגז - עבירה לפי סעיף 3(א) לצו הגז (בטיחות ורישוי) מכלי גפ"מ מיטלטלים), תשע"ה-2015 + סעיף 25(ב) לחוק הגז (בטיחות ורישוי) התשמ"ט-1989 (להלן: "**חוק הגז**") + סעיף 29 לחוק העונשין;

מכירה ע"י ספק - עבירה לפי סעיף 4 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הבטחת ההספקה של גפ"מ) התשמ"ט-1989 + סעיף 25(ב) לחוק הגז.

עמוד 1

על פי החלק הכללי של כתב האישום, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום פעל מאיר שדה כסוכן משטרתי מטעם היחידה הארצית לפשיעה כלכלית בלה"ב 433 (להלן: "**הסוכן**"). הסוכן המשטרתי לא היה סוכן מורשה לגז או ספק גפ"מ.

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היה הנאשם המנהל בפועל של חברת "אינטר גז" (להלן: "**החברה**"), שהינה חברה המחזיקה ברישיון ספק גז ובעלת היתר מאת מנהל הגז להפעלת מחסן גפ"מ.

גפ"מ - שכינויו בשפת היום-יום הוא "גז בישול" - הוא חומר המאופיין בהתלקחות, וכאשר תכונה זו יוצאת מכלל שליטה, קיימת סכנת התפוצצות. בשל מאפיינים אלו, נקבעו, בין היתר, הוראות בטיחות בדבר אופן האחסנה והטיפול בו בחוק הגז, ובתקנות ובצווים שהוצאו מכוחו.

בתמצית ייאמר כי עניין של עבירות השימוש הפחזני בחומר דליק הוא בכך שהנאשם פעל מול הסוכן באופן שסיפק לו מיכלי גז פחממני מעובה (להלן: "**גפ"מ**") מבלי שהוצג לו ע"י הסוכן אישור מאת המנהל, בידיעה כי המיכלים מובלים על ידי הסוכן מבלי שננקטו לגביהם אמצעי זהירות, וכאשר הרכב עליו הועמסו אינו עומד בדרישות הבטיחות שנקבעו בחוק הגז בתקנות ובצווים. בנוסף, מילא הנאשם עבור הסוכן מיכלי גפ"מ שיש עליהם סימון של ספק אחר ושיווק אותם לסוכן, והכל בניגוד להוראות החוק והדין.

על פי עובדות **האישום הראשון**, בתאריך 10.11.15 יצר הסוכן קשר עם הנאשם ושאל אותו האם הוא מעוניין לבצע החלפת מיכלים שיש ברשות הסוכן ואשר נושאים את שם החברה במיכלים שיש ברשות הנאשם והנושאים שמות של חברות אחרות (להלן: "**מיכלים זרים**"), והנאשם השיב בחיוב.

ביום 11.11.15 נפגשו הנאשם והסוכן במחסן הגז של החברה. הסוכן העביר לידי הנאשם 7 מיכלי גפ"מ ריקים הנושאים את הכיתוב "אינטר גז". הנאשם העביר לידי הסוכן 7 מיכלי גפ"מ הנושאים כיתוב של חברות גז אחרות. המיכלים שסיפק הנאשם לסוכן ואשר היו מלאים באדי גפ"מ, הועמסו על ידי הנאשם והסוכן על רכבו של הסוכן מסוג רנו קנגו (להלן: "**רכב הקנגו**"), כאשר חלק מהמיכלים הונחו בשכיבה וכשאינם קשורים.

המיכלים שסיפק הנאשם הובלו ברכב הסוכן, שאינו מיועד ואינו מורשה להובלת גפ"מ, שכן אין בו אמצעי איזורור, מטפים, ערכת עזרה ראשונה והפרדה בין תא המטען לתא הנהג.

על פי עובדות **האישום השני**, ביום 15.11.15, לאחר מספר שיחות טלפון בין הסוכן לנאשם, הגיע הסוכן עם רכב הקנגו למחסן החברה. הנאשם ועובד נוסף של החברה מסרו לידי הסוכן שישה מיכלי גפ"מ שנשאו כיתוב של חברות גז אחרות והיו מלאים באדי גפ"מ. המיכלים הועמסו על רכב הקנגו כשהם שכובים ובמערום.

תמורת העסקה שילם הסוכן לנאשם סך של 600 ₪.

על פי עובדות **האישום השלישי**, ביום 23.11.15, לאחר מספר שיחות טלפון בין הסוכן לנאשם, הגיע הסוכן עם רכב הקנגו למחסן החברה. הנאשם ביקש מהסוכן כי יסע אחריו למקום בו ימלא עבורו מיכלי גפ"מ.

הנאשם הוביל את הסוכן לפרדס הנמצא בסמוך למחסן וביקש מהסוכן להמתין במקום. לאחר מכן הורה הנאשם לסוכן להגיע למחסן החברה, להעמיס על רכבו מיכלים ולחזור לפרדס.

בנסיבות הללו חזר הסוכן למחסן והנאשם מסר לו 3 מיכלים במשקל 48 ק"ג כל אחד, הנושאים כיתוב של חברות גז אחרות, כאשר הסימון עליהם לא אפשר לזהות בוודאות את ספק הגז. בנוסף, המיכלים לא נשאו סימון אזהרה כנדרש בתקנים הישראליים. המיכלים הועמסו ברכב הקנגו כשהם שכובים בתא המטען.

הסוכן חזר עם המיכלים לפרדס ולאחריו הגיע הנאשם כשהוא נוהג במיכלית תדלוק גפ"מ השייכת לחברה.

בהמשך לנסיבות הללו, חיבר עובד החברה, אמיר אבו סלאם, אביזר מאולתר למיכלי הגפ"מ ולזרנוק המיכלית ובאמצעותו מילא את המיכלים בגפ"מ.

מיכלי הגפ"מ המלאים הועמסו על רכב הקנגו ע"י הסוכן והנאשם כשהם שכובים.

תמורת העסקה סוכם בין הסוכן לנאשם כי ישולם סך 700 ₪. הסוכן העביר לאמיר אבו סלאם 600 ₪, וסיכם טלפונית עם הנאשם כי היתרה בסך 100 ₪ תימסר לו בעסקה הבאה.

על פי ההסדר הדיוני שגובש בין הצדדים, כתב האישום תוקן והנאשם הודה והורשע על סמך הודייתו.

לבקשת ההגנה, נשלח הנאשם לקבלת תסקיר טרם הטיעונים לעונש.

בין הצדדים לא גובשה כל הסכמה עונשית.

### **תסקיר שירות המבחן**

מהתסקיר בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם בן 58, גרוש, מצוי במערכת זוגית מזה שנים, אב לילדה בת 21, מתגורר ברחובות ושותף בחברה לשיווק גז.

שירות המבחן סוקר בהרחבה את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם ומצייר ככלל תמונה של מסגרת משפחתית נורמטיבית, מתפקדת ושומרת חוק.

אשר לאירועים נשוא כתב האישום, בשירות המבחן תיאר הנאשם התנהלותו הבעייתית, כשהיה ממוקד במטרותיו הכספיות, ללא יכולת לבחון את מעשיו באופן ביקורתי.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבין את הפסול במעשים ומביע חרטה בינם, אך לצד זאת מפחית מחומרת מעשיו ומהסיכון שהיה כרוך בהם.

אשר להרשעתו הקודמת של הנאשם בפלילים, שעניינה עבירות של אספקת גפ"מ ואי בדיקת מתקן גז טרם הספקה, שנעברו בשנת 2012, ובגין נדון לעונש של קנס והתחייבות, מציין שירות המבחן כי גם בענין זה הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירות, אך לצד זאת הפחית מחומרתן והשליך האחריות על סביבתו.

שירות המבחן מצוין כי בסיכום תהליך האבחון עולה תמונה של אדם המנהל אורח חיים נורמטיבי, אינו מאופיין בדפוסים עבריינים, מתפקד באופן תקין במישורי חיייו השונים ומחויב לתפקידיו השונים.

יחד עם זאת, להתרשמות שירות המבחן, נוכח עמדותיו המקלות בכל הנוגע לתחום עבודתו בעסקי הגז והיותו מרוכז בעצמו ובצרכיו, מצוי הנאשם בסיכון לבצע עבירות שיש בהן לקדם רווח-כספי.

שירות המבחן אינו בא בהמלצה לשילובו של הנאשם בהליך טיפולי וזאת לאור התרשמותו מעמדותיו הנוקשות של הנאשם ודפוסי חשיבה נוקשים המאפיינים אותו.

בשל הערכת שירות המבחן כי הנאשם מצוי בסיכון לביצוע עבירות דומות בעתיד, ובשים לב לעובדה כי ענישה קודמת לא הביאה להפנמה של הפסול שבמעשים, ממליץ שירות המבחן על ענישה קונקרטיה ומציבת גבול בעניינו בדמות מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות.

### **טיעוני הצדדים לעונש בתמצית**

#### **טיעוני המאשימה**

בטיעוניה הפנתה ב"כ המאשימה לעובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם ופירטה כי מדובר בשלושה אישומים שעניינם עבירות של שימוש פחזני בחומר דליק, לצד איסור שימוש במיכל גפ"מ שאינו מסומן ומכירה ע"י ספק, והכל תוך הפרת סטנדרט הבטיחות הנדרש.

המאשימה הדגישה את חומרת מעשיו של הנאשם בהתחשב בריבוי האירועים ובעובדה כי הנאשם, כמנהל חברה גדולה וכמי שאחראי להתנהלותה, פעל בניגוד לסטנדרט הבטיחות הנדרש תוך העדפת האינטרס האישי שלו, מתוך בצע כסף ותוך הפגנת אדישות לסיכונים הכרוכים במעשיו.

בהקשר זה ביקשה להדגיש כי הנאשם היה הרוח החיה והדומיננטי בביצוע העבירות.

לדבריה, מעשי הנאשם מלמדים זלזול בחוק ואדישות לפגיעה אפשרית קשה בציבור.

אשר לערכים המוגנים, טענה כי במעשיו פגע הנאשם בערך קדושת החיים, שכן מעשיו עלולים היו להביא לפגיעה קשה בנפש, כפי שלמרבה הצער אירע בעבר לא אחת.

ב"כ המאשימה הדגישה את השינוי שחל בשנים האחרונות בטיפול בעבירות נשוא הדיון, על דרך החמרה במדיניות הענישה. זאת, בין היתר, נוכח חומרת התופעה, הנזקים שנגרמו לא אחת בעטיה, והצורך בהרתעת הרבים מפני יצירת מצבי סיכון לציבור בשל אינטרס כלכלי.

לתמיכה בטענתה זו הגישה המאשימה אסופת פסיקה.

יחד עם זאת, ציינה התביעה כי עניינו של הנאשם שונה מעניינם של הנאשמים בגזרי- הדין שאליהם הפנתה. זאת שעה שבענייננו אין מדובר בעיסוק פיראטי בגז, נוכח העובדה כי החברה החזיקה כדין ברישיון ספק גז ובהיתר להפעלת מחסן גפ"מ.

מכל האמור ובהתחשב במכלול הנתונים הללו, טענה המאשימה כי מתחם העונש ההולם לכל אחד מהאירועים בהם הורשע הנאשם נע בין מאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס כספי.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, הפנתה המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם ולעובדה כי לחובתו הרשעה קודמת, מינואר 2016, בעבירות של אספקת גפ"מ למתקן מסוכן ואי בדיקת מתקן גז טרם הספקת גז.

לדבריה, בנסיבות הללו לא ניתן לטעון כי האירועים נשוא כתב האישום הינם בגדר מעידה חד-פעמית של הנאשם.

ב"כ המאשימה הפנתה לתסקיר שירות המבחן וציינה כי אין חולק כי הנאשם מנהל אורח חיים תקין ונורמטיבי, אך יחד עם זאת מגלה עמדות מקלות בנוגע לתחום עבודתו בעסקי הגז, מרוכז בעצמו ובצרכיו ולהערכת שירות המבחן מצוי בסיכון לביצוע עבירות שיש בהן לקדם רווח כספי.

בנסיבות הללו הדגישה את המלצת שירות המבחן לגזור על הנאשם עונש קונקרטי ומציב גבול בדמות עבודות שירות.

מכל האמור סבורה המאשימה כי יש לגזור על הנאשם עונש כולל המצוי ברף העליון של מתחם הענישה, בדמות מאסר לתקופה הניתנת לריצוי בעבודות שירות בכפוף לחוות-דעת הממונה, ולצידו מאסר על תנאי וקנס כספי משמעותי.

## **טיעוני ההגנה**

בראשית טיעונו לעונש ביקש ב"כ הנאשם לאבחן את הפסיקה אותה הגישה המאשימה, בתמיכה לעתירתה העונשית, מעניינו של הנאשם שבפנינו. לטענת ההגנה, בהבדל מעניינו של הנאשם דכאן, עניינם של כל פסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה בנאשמים שעסקו בגז באופן פיראטי. בענייננו לעומת זאת, מדובר בנאשם שהחברה אותה הוא מנהל מזה שנים ארוכות מחזיקה כדין ברישיון "ספק גז" ובעלת היתר הפעלה למחסן גפ"מ מאת מנהל הגז.

לדבריו, החברה פעלה ופועלת לאורך כל השנים בהתאם לחוק ולתקנות ושומרת באדיקות על כללי הבטיחות וסטנדרט הבטיחות הנדרש. אמנם לחובת הנאשם הרשעה קודמת אחת משנת 2016 בגין עבירות משנת 2012 הנוגעות לעיסוק בגז, אך מדובר בעבירות טכניות בלבד, ומלמד על כך העונש הסמלי שהוטל על הנאשם בגין בדמות קנס והתחייבות.

ב"כ הנאשם עתר לבטל הרשעת הנאשם ולסיים את ההליך בעניינו תוך הימנעות מהרשעתו.

בטיעונו הפנה ב"כ הנאשם בראש ובראשונה לעובדה כי העבירות בוצעו על רקע הפעלת סוכן משטרתי שהדיח, השיא ופיתה את הנאשם לביצוע העבירות, כך לשיטת ההגנה.

לדבריו, שוב ושוב פנה הסוכן לנאשם ולא הרפה, עד שבסופו של דבר התפתה הנאשם והסכים להחליף עמו מיכלי גז, במטרה להשיב לחזקתו מיכלי גז שאין חולק שהם רכוש החברה אותה הוא מנהל ושהוחזקו שלא כדין בידי הסוכן.

בהמשך ולאחר פניות חוזרות ונשנות הצליח הסוכן לשכנע את הנאשם למלא לו גז במיכלים. בכך כשל אמנם הנאשם, אלא שלא ניתן להתעלם מהעובדה כי מילוי הגז נעשה, לבקשת הנאשם, בפרדס מבודד, ולא בקרבת מבנים ו/או בקרבה למקום בו נוהגים להמצא אנשים, והכל במטרה להבטיח כי מילוי המיכלים ייעשה במקום בטוח ככל הניתן, ומבלי לסכן את הסביבה.

ב"כ הנאשם סבור כי בהינתן העובדה כי הרשות היתה מעורבת באופן פעיל בביצוע העבירות ע"י עידוד אקטיבי לביצוען, קמה לנאשם טענת הגנה מן הצדק המצדיקה, לכל הפחות, הקלה משמעותית בענישתו, עד כדי המנעות מהרשעתו.

זאת ועוד, בטיעונו הפנה ב"כ הנאשם למכלול ההליכים שננקטו כנגד החברה בגינם של האירועים נשוא כתב האישום, כמפורט להלן:

- ביום 7.12.15 הוצא צו סגירה מנהלי למחסן החברה.

- ביום 15.12.15 הוגשה לבית המשפט בקשה לצו סגירה שיפוטי למחסן החברה מכח חוק רישוי עסקים. בסופו של יום הבקשה נדחתה ונזנחה.

- ביום 17.12.15 - לאחר שימוע, הוצא צו סגירה משטרתי למחסן החברה למשך 30 יום.

- בנוסף נתפסה המיכלית של החברה והוחזרה לידיה רק לאחר מספר חודשים.

לדבריו, בעטיין של מכלול הפעולות שנקטו הרשויות נגד החברה נגרמו לחברה נזקים כלכליים המוערכים, ע"י ההגנה, בסך של בין 300,000 ל-400,000 ₪, לצד נזקים נילווים תדמיתיים ואחרים.

ב"כ הנאשם סבור כי טיב המעשים בהם הורשע הנאשם, בוודאי ככל שהם נוגעים להחזקה והחלפת מיכלים זרים עם הסוכן, מאפשרים המנעות מהרשעה. לדבריו, כל החקיקה הנוגעת לנושא מיכלים זרים, אינה נוגעת להיבטים בטיחותיים של העיסוק בגז, אלא עניינה ניהול תקין של החזקת מיכלי גז של החברות השונות. ענייננו איפוא הוא בין "המותר והאסור" ולא בין "הבטוח והלא בטוח", זאת בפרט בשים לב לעובדה כי אותם מיכלים זרים שהוחלפו באישומים הראשון והשני בין הנאשם והסוכן, היו מיכלים ריקים.

אשר לתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם, טען ב"כ הנאשם כי בכל הכבוד לקצינת המבחן, נראה כי נפלה היא לכלל טעות עת העריכה כי הנאשם מצוי בסיכון להישנות עבירות בשל העובדה כי "ענישה בעבר לא הביאה להפנמה והכללה של הפסול במעשיו". בענין זה ביקש להעמיד דברים על דיוקם והפנה לגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם ממנו עולה כי הרשעתו הקודמת של הנאשם היא אמנם בגין עבירות משנת 2012, אלא שגזר הדין בעניינו ניתן רק בינואר 2016, ולאחר שכבר הוגש כתב-האישום נשוא הדיון. בנסיבות הללו לא ניתן לומר כי העונש שנגזר על הנאשם לא הרתיעו, שכן העונש נגזר לאחר ביצוע העבירות נשוא הדיון.

עוד יצא חוצץ נגד התרשמות וקביעת שירות המבחן כי העבירות בוצעו למען בצע כסף, וטען כי סכום זעום של כמה מאות שקלים, שקיבל הנאשם בתמורה להעברת המיכלים הזרים ומילויים, כפי המפורט בכתב האישום, לא יכול שייחשב בצע כסף. זאת ועוד, בהתחשב בהוצאות שהיו לנאשם בפעילותו מול הסוכן בדמות שעות העבודה, הפעלת המיכלית והגז שסיפק, בוודאי שלא ניתן לטעון כי בבסיס העבירות עמד מניע של רווח כספי משמעותי.

ב"כ הנאשם ביקש להדגיש את הודאת הנאשם, לקיחת האחריות והחסכון המשמעותי בזמן שיפוטי. עוד התייחס לגילו, לעובדה כי עובד כדין בתחום הגז מזה למעלה מ-30 שנה, והסתבכותו הנוכחית הינה בגדר מעידה שבאה לעולם אך ורק בעטייה של פעולת הרשות שהפעילה את הסוכן שהדיחו ופיתה אותו לבצע את העבירות.

ב"כ הנאשם הפנה את בית המשפט לעובדה כי הליך שהתנהל כנגד נאשם אחר, שהואשם גם הוא בעקבות פעילות אותו סוכן, בת"פ 30639-12-15 בעניין **מדינת ישראל נ' גזגל בע"מ ואח'** (להלן: "**ענין גזגל**") הסתיים, בהסכמת המאשימה, תוך המנעות מהרשעתו של מנהל אותה חברה.

בעניין זה הדגיש כי הנאשם 2 באותו כתב אישום, שהיה מנכ"ל חברת הגז "גזגל בע"מ", פעל מול הסוכן ובין יתר מעשיו, מילא עבור הסוכן מיכלי גפ"מ שיש עליהם סימון של ספק אחר ושיווק אותם לסוכן. אותו נאשם הודה בדיוק באותן עבירות בהן הודה הנאשם שבפנינו, ובהסכמת המאשימה, במסגרת הסדר טיעון, הסתיים עניינו תוך הימנעות מהרשעתו.

מכל האמור, במכלול השיקולים סבור ב"כ הנאשם כי יש לסיים את עניינו של הנאשם שבפנינו תוך ביטול הרשעתו.

לחילופין עתר ב"כ הנאשם להסתפק בעונש מתון בדמות מאסר על תנאי וקנס כספי.

הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה וצער על מעשיו. הנאשם הוסיף כי מקבל על עצמו אחריות מלאה לביצוע העבירות, כי למד את הלקח והסיק את המסקנות המתבקשות, באופן שאין סיכוי להישנות המעשים.

הנאשם הדגיש את הנזקים שנגרמו לו, במהלך השנה האחרונה בגין הסתבכותו בפלילים, לרבות במישור הכלכלי, האישי והבריאותי.

## **דין והכרעה**

אדון תחילה בשאלה, האם יש מקום לבטל הרשעת הנאשם במקרה שבפניי.

הכלל הוא כי משקבע בית המשפט כי הנאשם ביצע עבירה, שומה על בית המשפט להרשיעו בדין, זאת כדי לממש את האינטרס הציבורי באכיפת הדין, ולקדם את עקרונות הרתעת היחיד והרבים והגמול, שהם עקרונות מרכזיים בתורת הענישה.

בית המשפט הוסמך להימנע מהרשעה רק באותם מקרים בהם אין הלימה בין חומרת העבירה בהתאם לנסיבותיה

הקונקרטיזציה, לבין ההשלכות שיש להרשעה על האינדיבידואל.

וכך סוכמה ההלכה בע"פ 2083/96 **כתב נ' מד"י** (להלן: "**הלכת כתב**"):

**"הלכל הוא שיש להרשיע נאשם שעבר עבירה, ומי שטוען את ההיפך שומה עליו לשכנע את בית המשפט ששיקולי השיקום גוברים במקרה האינדיבידואלי על השיקולים שבאינטרס הציבורי".**

באותו פסק דין התווה בית המשפט העליון שני תנאים מצטברים שבהתקיימם ניתן לבטל הרשעה או להימנע ממנה. על פי קביעת כב' השופטת דורנר:

**"הימנעות מהרשעה אפשרית איפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".**

וכך הותווה איזון האינטרסים בין הציבור לבין הפרט - הנאשם בע"פ 2669/00 **מד"י נ' פלוני**:

**".....נדרש איזון שיקולים, המעמיד את האינטרס הציבורי אל מול נסיבותיו האינדיבידואליות של הנאשם. בראיה כוללת נשקל מן הצד האחד, הצורך במיצויו של ההליך הפלילי בדרך של הרשעת העבריין, כדי להשיג בכך, בין היתר, את גורם ההרתעה והאכיפה השוויונית של החוק. שיקול ציבורי זה פועל במשנה תוקף, ככל שחומרת העבירה גדולה יותר, והנזקים לפרט ולציבור מביצועה גוברים.**

**כנגד השיקול הציבורי, נשקל עניינו של הפרט הנאשם, ובמסגרת זו נבחנים נתונים שונים הנוגעים אליו, וביניהם - טיב העבירה אותה עבר וחומרתה, עברו הפלילי, גילו, מצב בריאותו והנזק הצפוי לו מן ההרשעה.**

**באשר לנאשמים בגירים, במאזן השיקולים האמור, גובר בדרך כלל השיקול הציבורי, ורק נסיבות מיוחדות, חריגות ויוצאות דופן ביותר, תצדקנה סטייה מחובת מיצוי הדין בדרך של הרשעת העבריין".**

במקרה דנן משהגענו כדי יישום אמות המידה הנזכרות בנוגע לאפשרות הימנעות מהרשעה ביחס לנאשם, ושקלול הטעמים הנוגעים למהות המעשים שבביצועם הודה, מחד, אל מול נסיבותיו האישיות, מאידך, המסקנה הינה כי ידה של הכף התומכת בהרשעה - על העליונה, ומשכך נחה דעתי כי יש להותיר את הרשעת הנאשם בעינה.

לא ניתן לומר כי המקרה הנדון מצדיק ביטול ההרשעה, בשים לב לטיב העבירות שאינן עבירות קלות ערך כלל ועיקר, ודומה כי האינטרס האישי של הנאשם נסוג מפני האינטרס הציבורי במקרה דנן.

כמו כן, סבורני כי אין עסקינן במקרה כה יוצא דופן בו עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.



המעשים בהם הודה הנאשם הם חמורים, שעה שיצרו הם סיכון פוטנציאלי לפגיעה בחיי אדם מתוך מניע כלכלי ותוך אדישות לסיכון האמור. עיון בעובדות כתב האישום מעלה כי בשלוש הזדמנויות שונות ביצע הנאשם עבירות הקשורות בגז, כשהחמורה מביניהן עניינה מילוי גז במכלי גז זרים באמצעות אביזר מאולתר שחובר למיכלית החברה ושיווק המיכלים המלאים בגז לסוכן המשטרתי לצורך הפצתם.

הנאשם בהתקשרו עם הסוכן המשטרתי, אפשר לסוכן להגיע למחסן החברה, אפשר לו להכנס עם רכבו, המונע בבניין למחסן החברה, סיפק לסוכן מיכלים זרים ואפשר הסעת המיכלים בידיעה שהסוכן מובילם ברכב שאינו מיועד להובלת מיכלי גפ"מ, אינו מורשה לכך וחסר את אמצעי הבטיחות הנדרשים. חמור מזאת, הנאשם מכר לסוכן גפ"מ מבלי שהסוכן הציג בפניו אישור בדבר היותו ספק גז, מילא עבורו גז בחלק מהמיכלים באופן פירטי באמצעות אביזר מאולתר, ואפשר הסעת המיכלים המלאים בגז, ברכב הסוכן, כאשר המיכלים מונחים בתא המטען במצב שכיבה ואינם קשורים ומהודקים לדופן הרכב.

בנסיבות הללו, לא יכול להיות חולק על חומרתן של העבירות ועל העובדה כי התנהגותו של הנאשם חשפה אותו, את עובדי החברה, את הסוכן ואת הציבור בכללותו לסיכון של ממש ופגיעה בגוף וברכוש.

עבירות מסוג זה מחייבות ענישה הולמת, אשר יהא בה אף כדי להלום את האינטרסים הציבוריים של גמול, הלימה והרתעה, תוך מתן ביטוי לצורך בהרתעת הנאשם והכלל.

על אף העובדה כי מעשיו של הנאשם נעשו בעקבות פניות הסוכן אליו וביזמת הסוכן, אין ספק שהנאשם היה חוליה מרכזית בביצוע העבירות, ושחקן משמעותי במחזה הפלילי שנגלה לעינינו. משכך, במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים שהינם הגנה ושמירה על בטחון הציבור, שלומו ובריאותו, וערך קדושת החיים.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן הינה משמעותית, מוחשית וממשית, הגם שאינה עולה כדי רף עליון של חומרה.

העבירות בהן הורשע הנאשם והמסוכנות הנשקפת מהן מחייבות הטלת ענישה ממשית ומוחשית, שכן מדיניות סלחנית (בוודאי כזו שמאפשרת סיום ההליך תוך המנעות מהרשעה) כזו שהיתה נהוגה עד לפני מספר שנים, הוכחה כבלתי אפקטיבית.

בעבירות מסוג זה יש לנקוט מדיניות ענישה מחמירה העולה בקנה אחד עם עקרון ההלימה וההרתעה, תוך מתן ביטוי לצורך בהרתעת הנאשם והכלל.

זאת ועוד, בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות מלמדת כי אין מדובר בעבירות שנעברו באופן ספונטני ו/או ללא מחשבה תחילה ו/או ללא תכנון, ההיפך הוא הנכון.

בנוסף, אין מדובר בעבירות שנעברו באופן חד-פעמי.

כמו כן, לטעמי, אין זה המקרה בו עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין חומרתן של העבירות לבין הנזק הצפוי לנאשם מההרשעה.

בהקשר זה אציין בראש ובראשונה כי לחובת הנאשם רשומה זה מכבר הרשעה קודמת.

שנית, שירות המבחן אינו בא בהמלצה להמנעות מהרשעה בעניינו של הנאשם. הנאשם לא נמצא כמי שמתאים לנתיב הטיפול שיקומי, והערכת שירות המבחן בעניינו היא כי קיים סיכון להישנות עבירות, לאור הנטיה להפחית מחומרת מעשיו והיותו מרוכז בעצמו ובצרכיו.

שלישית, לא מצאתי כי הנזק הצפוי לנאשם מההרשעה יפגע פגיעה **חמורה** בשיקומו.

הנאשם לא הציג כל אישור או מסמך המעיד על פגיעה קונקרטיה ו/או על פגיעה עתידית אפשרית בעיסוקו, לא בפני שירות המבחן ולא בפני בית המשפט בשלב הטיעונים לעונש, ואף לא טען כל טענה בעל-פה בענין זה.

על פי פסיקת בית המשפט העליון יש להצביע על כך שהרשעתו של הנאשם תביא "**לפגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו**" ולבסס טענות אלה בתשתית ראייתית מתאימה (רע"פ 2180/14 **שמואלי נ' מד"י**; רע"פ 1439/13 **קשת נ' מד"י**; רע"פ 7224/14 **פרנסקי נ' מד"י**).

החובה להצביע על קיומו של נזק קונקרטי מתיישבת עם אופיו המצומצם של החרג שעניינו הימנעות מהרשעה ו/או ביטולה.

אימוץ עמדתה של ההגנה, חרף העדרו של נזק קונקרטי חמור, עלול להוביל לסטייה מהאיזון הבסיסי העומד ביסודו של החרג.

בהעדרה של פגיעה קשה וקונקרטיה בסיכויי שיקומו של הנאשם במקרה דנן, אין להעדיף את נסיבותיו האישיות של הנאשם על פני האינטרס הציבורי, ואין עילה שבדין להמנעות מהרשעה.

אשר לעובדה כי עניינו של מעורב אחר בפרשה הסתיים במסגרת הסדר טיעון סגור, בהסכמת המאשימה, תוך הימנעות מהרשעת אותו נאשם. בהקשר זה ייאמר כי השיקולים העומדים בבסיס הסדרי טיעון אינם בהכרח חופפים לשיקולי הענישה אותם נועד תיקון 113 להסדיר.

מדובר בשתי מערכות שיקולים שונות העשויות להוליד, במקרים מסוימים, מסקנות שונות באשר לעונש הראוי.

מכל מקום, בעניינו טענה המאשימה כי בבסיס הסדר הטיעון אליו הגיעה בעניינו של האחר עמדו שורת שיקולים הנוגעים בין היתר למידת אשמו של אותו נאשם ולקשיים ראייתיים שהתגלעו בעניינו. משכך אין לגזור גזירה שווה מגזר הדין בענין מנכ"ל חברת "גז-גל" לעניין הנאשם שבפניי.

מכל האמור העתירה לביטול ההרשעה נדחית.

אינני מתעלמת ממכלול השיקולים העומדים לזכות הנאשם, הן מבחינת רתימתו לביצוע העבירות ע"י הסוכן, הן מבחינת העובדה כי מזה 30 שנה עוסק כדין בתחום הגז, הן מהעובדה כי הודה במיוחס לו, לקח אחריות והביע חרטה והן מהנזק שנגרם לו ולחברה עד כה, אך אלה יעמדו לזכות הנאשם בגזירת דינו ואין בהם כדי להצדיק ביטול הרשעתו.

כמצוות המחוקק בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה שביצע הנאשם, ובהתאם לעקרון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב לחוק, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

במקרה דנן, הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה מביצוע עבירה של שימוש פחזני בחומר דליק, הינו הגנה ושמירה על בטחון הציבור, שלומו ובריאותו, וערך קדושת החיים.

בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה משמעותית, מוחשית וממשית, הגם שאינה עולה כדי רף חומרה עליון.

במעשיו יצר הנאשם סיכון פוטנציאלי לפגיעה בחיי אדם מתוך מניע כלכלי של רווח כספי ותוך אדישות לסיכון האמור.

לא ניתן להתעלם מהעובדה כי הנאשם שב וביצע את העבירות פעם אחר פעם, כשבפעם האחרונה מילא גפ"מ במיכלים זרים, באמצעות אביזר מאולתר שחובר למיכלית, וסיפק את המיכלים המלאים גז לסוכן שלא החזיק ברישיון ספק גז ושינע אותם ברכבו בצורה מסוכנת.

עם זאת, יש לקחת בחשבון את העובדה כי בכל הנוגע לאישומים הראשון והשני מדובר בעבירות שעניינן נוגע בין-היתר להחזקה וסחר שלא כדין במיכלים זרים בין הנאשם לסוכן, מיכלים שאין מחלוקת כי היו ריקים מגז. עובדה שיש בה כדי למתן במשהו את חומרת העבירות ולהפחית את מידת הפגיעה בערכים המוגנים.

בת"פ 46980-10-10 (שלום כפר-סבא) בענין **מד"י נ' אובק גז בע"מ** (להלן: "**ענין אובק גז**") התייחס כב' השופט פרייס למידת הסכנה הנובעת מעבירות שעניינן הולכת מיכלי גז זרים, וכך קבע:

**"תחילה יאמר כי התרשמתי שלדידן של רשויות אכיפת חוקי הגז השונים, האיסור על הובלת מיכלים זרים, הלכה למעשה אינו נוגע להיבטים בטיחותיים של ההובלה. הראיה המרכזית לכך הינה שהרשויות התירו במקרים מסוימים, שאינם חופפים באופן מלא למקרה שבפני כמפורט בהכרעת הדין, לחברות גז להוביל מיכלים זרים. כאמור, בענייננו לא דובר בהובלה מותרת על פי אותו נוהל, להערכה ולמעשה של הרשויות, אך עדיין מדובר בהובלת מיכלים זרים בשני המקרים, כך שאם מותר במסגרת הנוהל לעשות כן, הרי שהדבר מראה שניתן לבצע הובלה ללא כל סכנה בטיחותית.**

בענייננו, דובר כאמור במקרה שונה בהיבט של מותר ואסור, אך לא בהיבט של בטוח ולא בטוח. מסתבר כי הנאשמים לא הובילו את המיכלים הזרים מלקוחות לספקי הגז שאליהם שייכים המיכלים הזרים, אלא שמדובר במיכלים שנצטברו והוחזקו במקום עסקה של הנאשמת, משם הובלו למספר יעדים שם המתינו להם מתווכים שאמורים היו להעביר את המיכלים הזרים לידי הספקים שלהם שייכים המיכלים, ובתמורה להעביר לידי הנאשמים מיכלים של הנאשמים.

נוכח מאפיינים אלה של העבירה, נראה שמדובר בנושא של אי סדרים בלבד. אין בכך להקל ראש, אך

## כנקודת מוצא לעניין העונש אין לראות את המקרה כמקרה מסוכן, אלא כמקרה שחורג במעט ממקרה שבו היה משולם קנס במסגרת חוק העבירות המנהליות".

דומני כי דברי כב' השופט פרייס יפים בחלקם ובהסתייגות המתבקשת גם לענייננו.

עם זאת, ובהבדל מעניין אובק גז, בענייננו לא ניתן להתעלם מהעובדה כי מעבר להחזקה ולסחר במיכלים הזרים, באישומים 1 ו-2, הפר הנאשם בנוסף את סטנדרט הזהירות והבטיחות בכך שאפשר לרכבו של הסוכן המונע בבנין להכנס למחסן הגז, וסיפק את המיכלים לסוכן המשטרתי, שאינו מוכר כספק גז, בידיעה שהם מובלים ברכב שאינו מיועד ואינו מורשה להובלת מיכלים, ובצורה שאינה בטיחותית.

עוד יש לקחת בחשבון בקביעת המתחם את העובדה כי הנאשם ביצע את העבירות לאחר שקיבל עידוד אקטיבי מצד הסוכן לביצוע העבירות.

לענין זה אפנה לעדות הסוכן, אשר אישר במפורש, הן בחקירתו במשטרה והן בעדותו בבית המשפט, כי כאשר פנה לראשונה לנאשם ביום 19.8.15 וביום 25.8.15 בהצעה עסקית לקנות ממנו מיכלי גז, השיב הנאשם בשלילה, וכפי שתיאר זאת הסוכן במילותיו: "**איציק אמר לי שחשב על זה כל הלילה והחליט לא להכנס לזה. שאלתי אותו אם יש בעיה, איציק אמר שאין בעיה אבל הוא סיים עם זה ולא רוצה לחזור לזה לא מתאים לו**" (ת/4 שו' 8-11; פרוטו' עמ' 21 שו' 9-11).

חרף סירובו הנחרץ של הנאשם, הסוכן, בהוראת מפעיליו, לא הרפה מהנאשם ובחלוף 3 חודשים, ביום 10.11.15, פנה שוב לנאשם, הפעם בהצעה להחליף מיכלים ריקים, באופן שלידי הנאשם יוחזרו מיכלים הנושאים את שם החברה ושייכים לחברה, ולידי הסוכן יועברו בתמורה מיכלים זרים המוחזקים בידי החברה. בנסיבות הללו, לא עמד הנאשם בפיתוי הגדול לקבל חזרה לידי מיכלים שהינם רכוש החברה אותה הוא מנהל, ומכאן התפתח הקשר בינו לבין הסוכן שהוביל בסופו של יום לביצוע העבירות.

בהקשר זה ייאמר כי אינני סבורה כי צודקת ההגנה בטיעוניה לפיהם מעורבות הרשות בביצוע העבירות במקרה דנן, ע"י עידודה האקטיבי לביצוע העבירות מקימה לנאשם טענת הגנה מן הצדק, שיש בה כדי להצדיק המנעות מהרשעת הנאשם. יחד עם זאת, בהחלט ייתכן שיש באותה מעורבות אקטיבית כדי להשפיע על מתחם העונש ההולם בענייננו, שכן יש בה כדי להשפיע על מידת אשמו של הנאשם ולמתנה במשהו.

כן יש לקחת בחשבון בקביעת המתחם את העובדה כי בענייננו אין מדובר בהפרת סטנדרט הבטיחות, תוך עיסוק פיראטי בגז, שכן החברה אותה ניהל הנאשם החזיקה ברישיון ספק גז ובהיתר להפעלת מחסן גז.

אשר לנזק שנגרם או עלול היה להגרם כתוצאה מביצוע העבירות - לא ניתן לחלוק על כך שהעבירות בהן הורשע הנאשם הן עבירות שהשיקול שעומד בבסיסן הוא בטיחותי. התנהגותו של הנאשם חשפה אותו, את שאר המעורבים בביצוע העבירות ואת הציבור בכללותו לסיכון של ממש ולפגיעה בגוף וברכוש.

בענייננו, מולאו מיכלים בגפ"מ באמצעות אביזר מאולתר, סופקו למי שאינו מורשה, הועמסו בשכיבה ברכב שאינו מיועד

ומורשה להובלת מיכלים ושונעו באמצעות אותו הרכב, והכל שלא בהתאם לסטנדרט הבטיחות הנדרש.

בנסיבות הללו התקיים פוטנציאל להתלקחות שאילו היה מתממש, היה מביא לתוצאות קשות ברכוש ובנפש. למרבה המזל, מדובר אמנם בפוטנציאל שלא התממש, אך אין בכך כדי לאיין את חומרת המעשים ואת הנזק שבביצועם.

בנסיבות הללו, יש טעם בדברי המאשימה, כי העבירות בהן הורשע הנאשם והמסוכנות הנשקפת מהן מחייבות הטלת ענישה ממשית, מוחשית וכואבת, שכן מדיניות סלחנית שכוללת עונשים מתונים, כפי זו שהיתה נהוגה עד לפני מספר שנים, הוכחה כבלתי אפקטיבית. לפיכך, גובשה בשנים האחרונות מדיניות ענישה מחמירה יותר, העולה בקנה אחד עם עקרון ההלימה והצורך בהרתעת היחיד והרבים, שיש בה כדי לתת מענה לתופעת העיסוק הלא בטיחותי בגז והמחיר שהציבור עשוי לשלם בגינה, לרבות בחיי אדם. כזו הנותנת ביטוי ממשי לערך החברתי המרכזי של הגנה של שלומו ובטחונו של הציבור.

במספר החלטות אישר בית המשפט העליון עונשי מאסר לריצוי בפועל שנגזרו על נאשמים שהורשעו בעבירות נשוא הדיון, תוך שהטעים כי השינוי במדיניות הענישה בעבירות אלו הוא ראוי, וזאת בשם לב לעובדה כי מדובר בעבירות קשות, הטומנות בחובן פוטנציאל לגרימת נזק משמעותי כדי סיכון חיי אדם ממש, והוסיף כי דומה שהמדיניות שהיתה קיימת בעבר, לא היתה בה משום הרתעה ולא היה בה ליתן ביטוי לערכים המוגנים (ר' רע"פ 8446/15 **גיל אקנין נ' מד"י**; רע"פ 7491/15 **מוחמד גבור ואח' נ' מד"י**).

מדיניות הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם מתחשבת בצורך להרתיע את העוסקים בתחום הגז מליצור מצבי סיכון, תוך העדפת האינטרס הפרטי על אינטרס הכלל, ולהעביר מסר חד וברור כי מי שמזלזל בחיי אדם יזכה לתגובה עונשית הולמת.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי עבירות מסוג זה נושאות כיום לצידן עונשי מאסר בפועל לצד ענישה צופה פני עתיד וענישה כלכלית, מחמת הכורח בהחמרה בענישת עברייני גז (ר' ת"פ 19953-01-13 **מד"י נ' עובדיה**; ת"פ 24476-01-12 **מד"י נ' דויד**; ת"פ 60838-01-13 **מד"י נ' אל טורי**; רע"פ 7491/15 **מוחמד גבור ואח' נ' מד"י**).

יחד עם זאת, חשוב לשוב ולהדגיש כי בהבדל מעניינם של כל פסקי הדין המפורטים לעיל, שם נדון עניינם של נאשמים שעסקו באופן פיראטי בגז, במקרה דנן אין חולק כי הנאשם היה בעליה של חברה שהחזיקה כדין ברישיון ספק גז.

מדובר בהבדל מהותי, אשר בעטיו הסכימה גם התביעה, בטיעוניה לעונש, כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם בענייננו מתחיל בעונש צופה פני עתיד בדמות מאסר על תנאי.

**מכל האמור ובשים לב למכלול הנסיבות בענייננו, סבורני כי מתחם העונש ההולם את מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם, אשר יש לראות בהן מסכת עובדתית אחת רצופה, שהינה פרי תוכנית עבריינית אחת, נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל.**

במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטיה מן המתחם לחומרה או לקולא.

בגזירת העונש ההולם את מעשי הנאשם שבפניי, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות.

במסגרת זו, מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

- א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** אין ספק כי הטלת עונש מאסר, ולו לריצוי בדרך של עבודות שירות, יפגע בנאשם, באופן שינתק אותו ממעגל העבודה ומשגרת חייו.
- ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו;** כאמור, הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, הודיה המלמדת נטילת אחריות והבנת הפסול שבמעשיו, ואשר לצד זאת היה בה חיסכון בזמן שיפוטי יקר.
- ג. **עברו הפלילי של הנאשם;** הנאשם יליד שנת 1958 ולחובתו הרשעה קודמת אחת מינואר 2016 בגין עבירות של אספקת גפ"מ למתקן מסוכן ואי בדיקת מתקן גז טרם הספקת גז, משנת 2012, בגין נדון לעונש של קנס והתחייבות.  
עברו של הנאשם מלמד כי אין זו הפעם הראשונה בה מבצע הנאשם עבירות הקשורות בתחום עיסוקו בגז. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי מדובר בהרשעה אחת בלבד לאורך 30 שנות עיסוק בגז וכי בשים לב לעונש המתון שנגזר עליו בגינה, דומה כי לא מדובר בעבירות קשות וחמורות במיוחד. לדברי ב"כ הנאשם, שלא נסתרו ע"י המאשימה, עניינה של אותה הרשעה בהפרות טכניות בלבד של התקנות.  
לזכות הנאשם בגזירת הדין זקפתי בנוסף את ההודיה, גילו המתקדם, העובדה כי בגין האירועים נעצר למספר ימים ובהמשך שוחרר בתנאים מגבילים שכללו, בין היתר, הרחקה ממחסן הגז. עוד לקחתי בחשבון את הנזק הכלכלי המשמעותי שנגרם לנאשם ולחברה כתוצאה מהסתבכותו באירועים נשוא כתב האישום, צווי הסגירה הממושכים שהוצאו למחסן החברה, תפיסת המיכלית לתקופה, שיבוש הפעילות השוטפת של החברה ופגיעה תדמיתית.  
בנסיבות הללו אף יצאתי מנקודת הנחה לפיה הנאשם הפנים את חומרת מעשיו, תוך שהמחירים ששילמו הוא והחברה בגין מעורבותם בעיסוק לא בטיחותי בגז המחישו לו את חומרת העבירות והציבו בפניו קו גבול ברור ומוחשי.  
עוד לקחתי בחשבון את העובדה כי מהראיות שהובאו בפניי (עדות הסוכן) עלה מפורשות כי הסוכן בענייננו עודד עידוד אקטיבי של ממש את הנאשם לביצוע העבירות.  
במכלול הנסיבות המפורטות, בחרתי שלא למצות את הדין עם הנאשם, ולהסתפק בענייננו בעונש המצוי ברף התחתון של מתחם העונש ההולם בדמות מאסר על תנאי ולצידו ענישה כלכלית משמעותית.

**סוף דבר**

מכל האמור ולאחר ששקלתי את כל השיקולים הצריכים לענין, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום על איזו מן העבירות בהן הורשע.

ב. קנס כספי בסך 15,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם עד לא יאוחר מיום 1.2.17.

ניתן צו כללי למוצגים, לשיקול דעת הקצין הממונה או הרשות המוסכמת בכל הנוגע למיכלי הגפ"מ והטיפול בהם בהתאם להוראות החוק והדין.

**זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.**

**המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.**

**ניתנה והודעה היום י"ד טבת תשע"ז, 12/01/2017 במעמד הנוכחים.**

**שרית זמיר , שופטת**

הוקלדעלידיחדוהינר